

Morvai Béláné

A képen apám húga, Fleischmann Szeréna van, lehetett olyan tizenhat-tizennyolc éves.

Fleischmann Szeréna 1891-ben született. Az első házassága a karcagi Wiener Samuval rövid volt. Született belőle egy lánya, Magda. Aztán elvált, és férjhez ment doktor Morvai Bélához, aki egy nagyon jó ügyvéd volt. Ő volt a Hoffherr és Schrantz ügyésze, és volt magánirodája is. Nekik nem volt szülőjük, az örökséget átadta a lányának. A második házasságból nem volt gyerek. Volt egy házuk Budapesten, a Király utca 99, de ők nem ott laktak. Először a Kálmán utcában, egy bérlakásban, és ott is volt a férjének az ügyvédi irodája, aztán átmentek az Alkotmány utcába, ugyancsak bérlakásba. A Király utcai házban az első emeleten a nagyapámnak volt egy lakása, de hogy ezt bérelte vagy az övé volt, azt nem tudom. Ha feljöttünk Pestre, mi is ott laktunk. Szerénke és a férje jó módban, konszolidált viszonyok között élt. A nyilasuralom alatt Budapesten bujkáltak. A férje a háború után is a Vörös Csillag traktorgyárrá lett Hoffherr és Schrantz volt a jogásza. Az igazgató később közlekedési vagy ipari miniszter lett, és az mentette meg őket a kitelepítéstől. Már össze voltak csomagolva, amikor jött a mentesítés. A nagybátyám végig a traktorgyárban dolgozott, és amíg lehetett, ezt pontosan nem tudom, meddig, volt ügyvédi irodája is. De már öreg volt, és nyugdíjba ment. Magas kort értek meg, mindketten természetes halállal haltak meg nyolcvan fölött. Kint fekszenek Rákoskeresztúron.

Szerénke első házasságából származó lánya, Dusika a háború előtt nem dolgozott, a férje Österreicher Kornél tartotta el. De Kornél nem jött vissza a munkaszolgálatból. A háború után férjhez ment Braun Andrásához, aki a Neményi papírgyárnak (később Csepeli Papírgyár) volt a gazdasági igazgatója, és onnan ment nyugdíjba. Dusika pedig a Váci utcai népművészeti boltban helyezkedett el.